ŽUPNIJSKO GLASILO
župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona Padovanskega

Leto XXIX. številka 708 datum 18. 10. 2026

Katera skrivnost rožnega venca se moli danes?

(Kolumna Gregorja Čušina v Družini)

Rožni venec molim bolj ali manj redno … ter seveda bolj ali manj pobožno že od malih nog. Ne bi se rad preveč hvalil, a sem se imel tako *»med brati« – a ni fino, ko se po duhovitem naključju preneseno ujame z dobesednim* – vsaj za polprofesionalca, če ne kaj več … pa sem pred dnevi ugotovil, da sem popoln amater. Ko smo se v manjši skupini odločili, da bomo odmolili en del rožnega venca, je namreč padlo vprašanje, ki me je presenetilo. ***»Katera skrivnost pa se moli danes? Kateri dan je?«*** *Zakaj? Kaj pa je to važno?* In sem bil poučen, da se po tradiciji

… **ob ponedeljkih in sobotah moli veseli del** … **ob torkih in petkih žalostni del** … **ob sredah in nedeljah častitljivi del** … in **ob četrtkih svetli del**.

Priznam, nisem vedel. Morda sem kdaj že to slišal, morda celo prebral … skoraj nemogoče se mi zdi, da ne bi. V svoji dolgoletni polprofesionalni karieri vernega katoličana sem na ta podatek brez dvoma že moral naleteti, le zmenil se nisem zanj. Nisem ga *»registriral«*, kot se reče. ***»Dajmo molit' tako, da bo prav!«*** Presneta reč, sem si mislil, jaz pa očitno že vse življenje molim rožni venec narobe. Koliko ene molitve je šlo v nič!

Bil je četrtek, pa smo vseeno molili veseli del, kajti nihče od navzočih ni bil čisto prepričan, ali zna brez napake navesti vse skrivnosti svetlega dela. Očitno v osebni molitvi vsi malo goljufamo, molimo po svojih pravilih ali pa četrtke *»prešpricamo«*. Molili pa smo. Zdaj: ali prav ali narobe … po pravilih ali mimo njih … kdo bi vedel oziroma Bog ve. Vzdušje je bilo amatersko, jaz osebno pa sem molil kot popoln diletant, saj med molitvijo nisem pobožno premišljeval skrivnosti, temveč so se mi misli pletle v čisto druge vence:

– da nedelji res rečemo *»Gospodov dan«*, a da so tudi vsi drugi dnevi njegovi;

– da je nedeljska maša vseeno nedeljska maša, pa čeprav je fino iti k maši tudi v torek ali sredo;

– da je logično, da ob petkih ob treh popoldne moliš križev pot, da pa je treba *»vsak dan vzeti svoj križ«;*

– da je treba vzeti svoj križ, ne kateregakoli. Da je Simon res pomagal Jezusu nesti križ, a križan je bil Jezus, ne Simon;
– da je križ treba nositi za Jezusom, ne pa se z njim brezciljno sprehajati in utrujati sebe in druge;
– da bi glede na to, kar se mi plete po glavi, moral moliti žalostni del, in da bi bilo bolje, ko bi bil danes že petek;
– da ni nič narobe, če sem amater in delam amaterske napake, ker *amater* pomeni *ljubitelj*, in da so profesionalci tukaj zato, da me teh napak v Božjem imenu odvezujejo;
– kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Pon., 19. 10. Janez Brebeuf	Ob 17. uri za + Dušana Pečovnika
Tor., 20. 10. Irena	Ob 17. uri za + starše Novak, Katarino Blažič in Anito Vezonik
Sre.,21. 10. Uršula	Ob 8. uri za + Edija Turjaka
Čet, 22. 10. Janez Pavel II.	Ob 17. uri za + Cvetko in Ivana Zapečnika ter vse + Zapečnikove
Pet., 23. 10. Janez Kapistran	Ob 17. uri za + Gregorja in očeta Franca Švajgerja
Sob., 24. 10. Anton M. Klaret	Ob 15. uri v Josipdolu za + Vido Cvetko, obl. in vse + Cvetkove Ob 17. uri za + Draga Iršiča, obl. starše in sestro Štefko ***Vrnitev na sončni čas***
Ned., 25. 10. **30. NEDELJA MED LETOM**	Ob 8. uri za žive in + župljane *Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju* *za + Jožeta Vertovška*

Kdo je svet? V ljudski govorici radi rečemo: *ta človek je čudovit … ima svetniški značaj*. Ali pa za kakšnega duhovnika izjavimo: *ta je pravi svetnik … drugi Anton Martin Slomšek!* Po navadi govorimo o svetniku takrat, ko pri nekom srečujemo izjemne darove … kadar je kdo sposoben junaških dejanj … neizmerne ljubezni … ali pa zna izjemno potrpežljivo prenašati bolezen.
Vendar pa pri tem pozabljamo, da **človek po svoji naravi ni svet** … Svetniki so bili sprva navadni ljudje, podobni vsem nam. Enako kot mi so imeli dobre in slabe lastnosti. Ameriški škof je o svojem misijonarju Frideriku Baragi na sinodi v Baltimorju izrekel, da je **njegov duhovnik Baraga trmast, neubogljiv in da ne zna upravljati cerkvenega imetja ter da sploh ni primeren za škofa**. Hvala Bogu, da so drugi škofje na znamenitem slovenskem misijonarju opazili še kaj drugega. Toda …

… ***v čem je potem vendar razlika med nami, navadnimi ljudmi, in tistimi, ki jih prepoznamo za svetnike? So morda to izjemni darovi, kot so videnja, mistična zamaknjenja ali celo stigme?***

Velika učiteljica španske mistike Terezija Avilska zatrjuje, da **ti darovi niso znaki svetništva in da tudi niso nujni za poglobljeno duhovno življenje**. Zanimiva je ta trditev iz ust ženske, ki je reformirala celo moške samostane in ki je imela v svoji kuhinji napis ***»Bog se sprehaja med mojimi lonci.«***

Pa vendar je med svetniki in nami velika razlika. Svetniki namreč prepustijo Bogu, da jih nagovori … znajo prisluškovati njegovi besedi … in iščejo njegovo voljo. Skratka … **pustijo, da jih prevzame Božja milost in ji ne postavljajo ovir**. Tako kljub svoji slabotnosti, tudi moralni nemoči, postanejo junaki. Ne zmagujejo oni … ampak **Božja dobrota, ki se naseli v njihovem srcu**.

Lahko bi k temu dodali, da je **svetnik sposoben gledati na ljudi in na ves svet z Božjimi očmi**. Z njegovim pogledom iz večnosti so naše težave videti tako majhne in naši problemi si ne zaslužijo tega imena. Zaradi tega svetnike odlikuje velika svoboda … se pravi svobodni pogled na naš svet. Zato imajo svetniki tudi smisel za humor. Marsikaterim težavam se znajo nasmehniti in človeška pehanja za minljive reči se jim zdijo smešna. Krščanski pregovor pravi: ***žalosten svetnik je res žalosten*** … In Sveto pismo odgovarja: **Veselega darovalca Bog ljubi!**

Pon., 26. 10. Lucijan	Ob 17. uri za + Mateja Loperta
Tor., 27. 10. Sabina Avilska	Ob 17. uri za + Marka Urha
Sre., 28. 10.	SIMON IN JUDA TADEJ Ob 8. uri za + Antonijo Ocvirk
Čet, 29. 10. Mihael Rua	Ob 17. uri za + Roka Lesjaka
Pet., 30. 10. Marcel	Ob 17. uri za + prijatelja …
Sob., 31. 10. **Bolfenk (Volbenk)** ***Dan reformacije***	**Ob 10. uri** v Hudem kotu, pri »sv. Bolfenku« za vse + Ramšakove ter mamo Marijo, očeta Valentina, brate, sestro in nečaka Jožeka Ob 17. uri za + Petra Hartmana, obl.
Ned.,1. 11. **VSI SVETI** ***Zapovedan praznik*** Ob 17. uri v župnijski cerkvi	Ob 8. uri za žive in + župljane *Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju* *za + Ivana Kramljaka - po sv. maši na pokopališču:* ***bogoslužje Božje besede in molitev za verne rajne***

molitev Rožnega venca	**Ob 14. uri** pri »sv. Lenartu« za + Ivana Ričnika *po sv. maši* na pokopališču: **bogoslužje Božje besede in molitev za verne rajne**
POPOLNI ODPUSTEK	*Cerkev naklanja v prvih osmih dneh novembra* ***popolni odpustek*** *za vsak obisk pokopališča in molitev za rajne. Prav tako ga je mogoče prejeti v vseh cerkvah in javnih kapelah 1. in 2. novembra ter na prejšnjo ali na naslednjo nedeljo, če smo bili* ***pri spovedi in obhajilu, izpovemo vero ter molimo po namenu sv. očeta*** *(npr. očenaš)*

VSI SVETI …

Dragi župljani, jesenski dnevi nas vsako leto znova nevsiljivo nagovarjajo k razmišljanju o minljivosti. Narava se umirja in nas vabi, da tudi sami naravnamo korak ter usmerimo pogled k tistemu, kar je večno. Pred nami sta praznika **vseh svetih in vseh vernih rajnih** … to so **trenutki, ko so naša srca polna spominov, hvaležnosti in molitve**.

Ko v teh dneh obiskujemo in urejamo grobove svojih dragih, se pogosto dotaknemo svoje lastne krhkosti. Smrt je tema, ki se ji sodobni človek raje izogiba, saj se zdi velika in nepremagljiva. Samo **vera v Jezusa Kristusa nam odpira pogled onkraj črnih grobov**, ki v luči Jezusovega vstajenja niso le spomeniki preteklosti, ampak **znamenja upanja na ponovno srečanje**. Praznik vseh svetnikov nas spominja in opominja, da svetost ni le za izbrance ali like z nabožnih slik. **Svetost se rojeva v vsakdanjem življenju** … **v tihi zvestobi, nesebični ljubezni, potrpežljivosti, odpuščanju in skrbi do bližnjega**. Vsi tisti neimenovani junaki vsakdana … *morda prav naši starši, stari starši in prijatelji, ki so že odšli pred nami* … so nam zapustili **svetel zgled, kako živeti z Bogom in za druge. Oni so naši neugasljivi svetilniki in priprošnjiki v nebesih.**

Ko boste v teh predpraznični in praznični dneh hodili h grobovom vaših rajnih, naj bo cvetje, s katerim boste *»pokrili«* svoje drage rajne, spomin na krhkost in minljivost našega življenja … tako kot so rože za nekaj ur ali pa za nekaj dni, tako je tudi naše življenje le za nekaj let … za nekaj desetletij. ***Pomni človek, da si prah in da se v prah povrneš!***

A poleg cvetja bomo prinašali tudi sveče … vidno znamenje neugasljive ljubezni našega gospoda Jezusa Kristusa, ki nas iz vseh temnih brezen dviga v novo življenje … svetlobo in veselje. Naj bo **vsak cvet in vsaka molitev izraz hvaležnosti** za vse lepo in dobro, ki smo ga bili deležni po rokah naših dragih rajnih … ti milostni dnevi pa naj nas **utrdijo v veri in zaupanju, da je naše življenje dragoceno** … **naš korak pa z vsakim dnem bliže domu** … **Božji hiši**, kjer ni solza, vpitja in bolečin … ampak le še **neskaljeno veselje v Svetem Duhu ter nebeški mir ljubečega Božjega objema**.